

بررسی اثر مقادیر مختلف آب آبیاری بر عملکرد انگور یاقوتی

محمدعلی شاهرخ نیا^۱، محمدجواد کرمی^۲

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۵/۲۶

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۱۲/۱

چکیده

انگور یاقوتی از ارقام مهم انگور است که بیشتر در مناطق نیمه گرمسیری کشور یافت می شود. بررسی ها نشان داده است که در بسیاری از باغات انگور، آبیاری به صورت بی رویه انجام شده که علاوه بر صدمه به منابع آب زیرزمینی، باعث کاهش کمیت یا کیفیت محصول نیز می گردد. تاکنون تحقیقات اندکی در خصوص میزان نیاز آبی درختان انگور یاقوتی انجام گرفته است. بنابراین به منظور تعیین بهترین میزان آب آبیاری درخت انگور یاقوتی، تحقیقی در یکی از باغات انگور یاقوتی شهرستان فیروکارزین استان فارس انجام شد. مقادیر مختلف آب آبیاری بر اساس ۶۰، ۸۰، ۱۰۰ و ۱۲۰ درصد نیاز آبی برآورد شده از روش پنمن مانیتیت برآورد و به تیمارهای آزمایش با چهار تکرار اعمال گردید. یک تیمار نیز که آبیاری آن تحت مدیریت باغدار انجام می شد، بعنوان شاهد در نظر گرفته شد. نتایج این بررسی دو ساله نشان می دهد که مقادیر مختلف آب آبیاری انگور یاقوتی در این آزمایش، باعث کاهش کمی یا کیفی محصول نگردیده است. بررسی رطوبت خاک قبل از آبیاری و دمای پوشش سبز گیاه قبل از آبیاری و مقایسه این مقادیر با حدود بحرانی آن نیز نشان داد که هیچکدام از تیمارهای آزمایش دچار تنش آبی نگردیده، لیکن تیمار ۶۰٪ نیاز آبی، حدوداً نقطه آغاز تنش آبی در گیاه می باشد. بنابراین می توان گفت بهترین میزان آب آبیاری، معادل ۶۰٪ نیاز آبی برآورد شده از روش پنمن مانیتیت با حدود ۳۸۰۰ مترمکعب درهکتار می باشد.

واژه‌های کلیدی: انگور یاقوتی، آبیاری، تنش آبی، دمای برگ.

^۱ استادیار پژوهش، بخش تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی فارس، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، شیراز، ایران، mashahrokh@yahoo.com (مسئول مکاتبه)

^۲ استادیار پژوهش، بخش تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی فارس، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، شیراز، ایران، (jkarami299@yahoo.com)

مقدمه

مناسب معرفی نمودند که با روشهای دیگر کمتر از ۱۰٪ تفاوت دارد. در نهایت چنین نتیجه گرفته شد که حتی اگر آب به اندازه کافی در خاک موجود باشد، میزان تعرق درخت انگور بستگی زیادی به تاثیر شرایط محیطی بر روزه های برگ درخت دارد. ویلیامز و همکاران (Williams et al., 2003) میزان نیاز آبی درختان انگور بالغ را در کالیفرنیا، حداکثر حدود ۷ میلی متر در روز گزارش نمودند. میزان حداکثر ضریب گیاهی در سال اول آزمایش ۰/۸۷ و در سالهای بعد بترتیب ۱/۰۸، ۰/۹۸ و ۱/۰۸ بود. ضریب گیاهی رابطه ای خطی با میزان سطح برگ گیاه داشت و نتایج نشان داد که استفاده از درجه روز به جای تعداد روزهای سال در تخمین ضریب گیاهی ارجحیت دارد.

ویلیامز و همکاران (Williams et al., 2003) در تحقیقی بر روی درختان انگور جوان به این نتیجه رسیدند که میزان تبخیر سطحی در آبیاری سطحی انگور به حدود ۵۰٪ نیاز آبی انگور در سال اول توسعه آن می رسد. بیشتر باران در سال دوم و سوم نیز صرف تبخیر از سطح خاک می گردد. ضریب گیاهی انگور در سال اول بین ۰/۱ تا ۰/۴ و در سال دوم به حدود ۰/۷ می رسد.

پارانچیپاناکیس و همکاران (Paranychianakis et al., 2004) کمیّت و کیفیت میوه انگور را در مقادیر مختلف آبیاری و پایه های مختلف مورد بررسی قرار دادند و مشاهده نمودند که به طور کلی میزان آب آبیاری تاثیر زیادی بر پارامترهای رشدی درخت انگور دارد و بر افزایش کمیّت و کیفیت محصول اثر چندانی ندارد. نوع پایه می تواند بر حساسیت گیاه به کم آبی تاثیرگذار باشد. اگر میزان آب آبیاری به ۵۰٪ تبخیر و تعرق گیاه برسد، نوع پایه نیز تاثیر زیادی نخواهد داشت. رانا و همکاران (Rana et al., 2004) میزان آب مصرفی انگور را در حالت بدون پوشش و حالت پوشانیدن گیاه مقایسه نمودند. نتایج نشان داد در حالت بدون پوشش، میزان تبخیر و تعرق بیشتر، سرعت کاهش رطوبت خاک بیشتر و میزان مقاومت روزه پس از آبیاری کمتر است.

انگور (*Vitis vinifera* L) یک گیاه چوبی چند ساله است که تولید میوه آن در دنیا اقتصادی است. با توجه به کمبود آب در بسیاری از نقاط دنیا، بررسی میزان نیاز آبی انگور نیز مانند سایر محصولات مورد توجه قرار گرفته است. درختان انگور نسبت به سایر گیاهان، به کمبود آب مقاومت بیشتری نشان می دهند. در دنیا تکنولوژی های جدید آبیاری برای به حداکثر رساندن بهره وری استفاده از آب توسعه یافته اند. این تکنولوژی ها، مکانیزاسیون و اتوماسیون عملیات کشاورزی را تسهیل و بهره وری مصرف آب و انرژی را بهبود می بخشد. هر دو عامل افزایش تقاضا برای آب و نیاز به اطمینان از تولید محصول انگور با کیفیت بالا، منجر به توسعه تکنیک های جدید و تغییر در شیوه های قدیمی آبیاری شده است.

انگور یاقوتی یکی از مهم ترین ارقام انگور کشور است. این رقم علاوه بر توسعه کاشت در مناطق سردسیر و معتدل، در مناطق گرم و نیمه گرم هم کاشته می شود و دارای سازگاری بالایی با شرایط تنش گرمایی و تنش خشکی دارد. به دلیل زودرسی میوه انگور یاقوتی و نوبرانه بودن و در نهایت ارزش بالای آن در بازار میوه، کشت و پرورش این رقم در این مناطق به صورت باغات مدرن انگور با سیستم آبیاری قطره ای توسعه پیدا کرده است. در این باغات آبیاری مفرط و بیش از نیاز واقعی گیاه منجر به رشد رویشی مفرط بوته های انگور، شیوع بیماری های قارچی میوه در مرحله برداشت، کاهش عملکرد و اتلاف منابع آبی می شود. برای برطرف کردن معضلات پرورش انگور یاقوتی در مناطق نیمه گرم کشور مطالعات پراکنده ایی در زمینه های مختلف تغذیه، و تکنیک های به زراعی بر روی این رقم انگور صورت گرفته است (حیدری و همکاران، ۱۳۹۰، رحیمی و همکاران، ۱۳۹۱، بصیری و همکاران، ۱۳۹۰)، اما در زمینه آبیاری و نیاز آبی تحقیق کمتری انجام شده است. یونوسا و همکاران (Yunusa et al., 2000) روش های مختلف برآورد نیاز آبی انگور را با هم مقایسه نموده و روش پنمن مانیتیت را بعنوان روشی

(and Martinez-Cutillas, 2012) اثر مقادیر و زمان های مختلف آبیاری بر بازده اقتصادی انگور در منطقه ای نیمه گرم از جنوب شرقی اسپانیا را بررسی نمودند. تیمارهای آبیاری شامل ۶۰، ۴۵، ۳۰ و ۱۵ درصد نیاز آبی کامل انگور بود. نتایج نشان داد تیمار آبیاری ۶۰ درصد نیاز آبی بهترین تیمار از لحاظ عملکرد بوده و تنش شدید آبی از نظر کمی اقتصادی نبوده ولی کیفیت محصول را به اندازه ای افزایش داده که می تواند با تیمار ۶۰ درصد برابری نماید.

تحقیقات گذشته نشان داد که تعیین دقیق میزان آب آبیاری انگور در هر منطقه می تواند تاثیر معنی داری بر کمیت و کیفیت محصول داشته باشد. با توجه به اینکه تحقیقات اندکی در خصوص میزان آب مورد نیاز انگور یا قوتی در کشور انجام گرفته و مناطق نیمه گرم استان فارس یکی از مناطق مهم تولید این محصول می باشد، این تحقیق با هدف تعیین بهترین میزان آب مورد نیاز انگور یا قوتی در یکی از باغات شهرستان قیروکارزین استان فارس انجام شد.

مواد و روش ها

این تحقیق در یک باغ انگور یا قوتی که با سیستم آبیاری قطره ای آبیاری می شد، در منطقه خوشاب قیروکارزین در فاصله ۱۹۰ کیلومتری جنوب استان فارس اجرا گردید. بافت خاک باغ مورد آزمایش با دارا بودن بترتیب ۲۶، ۶۳ و ۱۱ درصد رس، سیلت و شن در کلاس لوم سیلتی (Silt Loam) قرار می گیرد. اسیدیته و شوری عصاره اشباع خاک بترتیب ۸/۲ و ۲/۰ دسی زیمنس بر متر، و اسیدیته و شوری آب آبیاری بترتیب ۷/۶ و ۱/۵۵۴ دسی زیمنس بر متر بود. فاصله کاشت درختان ۲ متر در ۳ متر و سطح سایه انداز هر درخت حدود یک متر مربع بود.

تیمارهای آزمایش در این باغ که به صورت کاملا مستقل بودند عبارتند بودند از:

تیمار ۱- شاهد (آبیاری توسط باغدار)

تیمار ۲- آبیاری بر اساس نیاز آبی از روش پنمن مانتیث

تیمار ۳- آبیاری به اندازه ۱۲۰٪ تیمار ۲

تیمار ۴- آبیاری به اندازه ۸۰٪ تیمار ۲

سیفر و همکاران (Cifre et al., 2005) آب را محدودترین نهاده برای کشاورزی در مناطق خشک و نیمه خشک جهان دانستند. در این مناطق با توجه به باران کم و نامنظم، افزایش راندمان مصرف آب باید هدفی کلیدی در تحقیقات کشاورزی است. انگور گیاهی ذاتا دیم است که برای افزایش کمیت و کیفیت میوه، آنرا آبیاری می نمایند. بسته به زمان آبیاری، مقدار آبیاری، رقم، شرایط محیطی و بقیه عوامل داشت، آبیاری می تواند میزان میوه انگور را ۱/۵ تا ۴ برابر افزایش دهد. تا حد معینی از افزایش میزان آب آبیاری، افزایشی در کیفیت محصول مشاهده نمی گردد، اگرچه ممکن است میزان محصول افزایش یابد. زیاده روی در میزان آبیاری ممکن است باعث کاهش کیفیت میوه بویژه قند، رنگ و میزان اسیدها گردد. بنابراین بررسی رابطه بین میزان آبیاری، زمان آبیاری و بقیه عوامل می تواند تاثیر زیادی بر کمیت و کیفیت محصول و افزایش بهره وری داشته باشد. برای بررسی تنش رطوبتی انگور روشهای مختلفی موجود دارد که نیاز است در جهت کاربردی کردن این روش ها تحقیقاتی انجام شود.

ویلیامز و آیرس (Williams and Ayars, 2005) میزان نیاز آبی انگور را در سه سال در آمریکا اندازه گیری نموده و مقادیر آن را برای یک فصل رشد ۷۰۸، ۸۳۸ و ۹۳۶ میلی متر گزارش کردند.

نتزر و همکاران (Netzer et al., 2009) میزان نیاز آبی انگور را در فلسطین اشغالی با استفاده از لایسیمتر و روش پنمن مانتیث بدست آوردند که حداکثر آن ۷/۳ تا ۸/۶ میلیمتر در روز بود. در شرایط کم آبی، تعیین نیاز آبی انگور با استفاده از ضریب گیاهی را توصیه نمودند.

اینتریگلیولو و همکاران (Intrigliolo et al., 2009) میزان نیاز آبی انگور در نیویورک آمریکا را ۱ تا ۲/۹ میلی متر در روز گزارش نموده و اظهار داشتند که به دلیل رابطه ضریب گیاهی با کمبود فشار بخار در منطقه مورد بررسی، نیاز به تحقیقات بیشتری در این زمینه وجود دارد. گارسیا و همکاران (Garcia et al., 2012) و رومرو و مارتینز کاتیلاس (Romero

تعیین گردید. با توجه به مقدار رطوبت ظرفیت مزرعه وزنی $24/6\%$ ، رطوبت نقطه پژمردگی $11/7\%$ ، جرم مخصوص ظاهری خاک $1/30$ گرم بر سانتی متر مکعب و ضریب آب سهل الوصول $0/4$ که از توصیه های فائو به دست آمده است، میزان رطوبت حجمی بحرانی خاک $25/2\%$ به دست آمد. با توجه به اینکه در یک حد بخصوص از تفاوت دمای پوشش گیاه و دمای هوا، گیاه وارد تنش می شود، مقدار بحرانی تفاوت دمای پوشش گیاه و دمای هوا نیز که توسط ایدسو (Idso, 1982) تعریف گردیده، تعیین گردید. در نهایت، در تیمارهای مختلف، مقادیر واقعی رطوبت خاک با مقادیر بحرانی رطوبت خاک مقایسه گردید. همچنین مقادیر بحرانی اختلاف دمای پوشش سبز گیاه و دمای هوا با مقدار واقعی آن در تیمارهای مختلف مقایسه و بررسی گردید.

نتایج و بحث:

بر اساس نیاز آبی برآورد شده از روش پنمن مانیت، تیمارهای 60 ، 80 ، 100 و 120 درصد نیاز آبی به ترتیب 3787 ، 5050 ، 6311 و 7573 مترمکعب در هکتار آب آبیاری دریافت نمودند. جدول (۱) مقادیر آب مصرفی، کاهش مصرف آب و بهره وری مصرف آب را در تیمارهای آزمایشی در سال اول اجرای پروژه نشان می دهد.

با احتساب بارندگی موثر در طول دو سال اجرای پروژه، میزان آب کل دریافتی تیمارهای فوق در سال اول به ترتیب 6213 ، 7476 ، 8737 و 9999 مترمکعب در هکتار و در سال دوم به ترتیب 6143 ، 7406 ، 8667 و 9929 مترمکعب در هکتار بود. در سال اول میزان آب آبیاری داده شده در تیمار تحت مدیریت باغدار، 8195 مترمکعب در هکتار بود. با در نظر گرفتن میزان بارندگی موثر، میزان کل آب دریافت شده در این تیمار 10621 مترمکعب در هکتار بود. بنابراین میزان کاهش مصرف آب آبیاری در تیمارهای آزمایشی نسبت به تیمار تحت مدیریت باغدار به ترتیب 54 ، 38 ، 23 و 8 درصد و میزان کاهش مصرف آب کل به ترتیب 42 ، 30 ، 18 و 6

تیمار ۵-آبیاری به اندازه 60% تیمار ۲ جهت انجام این تحقیق، پس از اصلاح سیستم آبیاری قطره ای موجود در باغ انتخابی، تیمارهای ۵ گانه فوق با ۴ تکرار به صورت طرح بلوک کامل تصادفی پیاده گردید. در هر پلات ۳ درخت در نظر گرفته شد. میزان آبیاری با توجه به درصد ذکر شده در هر تیمار و با در نظر گرفتن نیاز آبشویی و ضریب کاهش سطح تعیین گردید. دلیل انتخاب دور آبیاری کم در این تحقیق، بالا نگهداشتن رطوبت خاک در سیستمهای آبیاری قطره ای و کاهش اثرات شوری خاک بود. در تیمار ۱ که تیمار شاهد بوده، آبیاری توسط باغدار انجام می شد و هیچ دخالتی در آبیاری آن صورت نمی گرفت و فقط حجم آب مصرفی اندازه گیری می شد. در کلیه تیمارها میزان آب مصرفی بوسیله کنتورهای کالیبره شده اندازه گیری و پس از یکسال پارامترهای کمی و کیفی محصول اندازه گیری و مقایسه شدند. اندازه گیری ها در دو سال انجام شد. صفات مورد بررسی عبارت بودند از عملکرد، متوسط وزن حبه، طول حبه، عرض حبه، وزن حبه، و صفات کیفی میوه از قبیل مقدار اسید قابل تیتراسیون (TA)، درصد مواد جامد محلول میوه (TSS) و pH آب میوه. یادداشت برداری از صفات مورد نظر به مدت یکسال انجام شد. بهره وری مصرف آب در تیمارهای مختلف اندازه گیری شد. در نهایت تجزیه واریانس داده های آزمایشی با نرم افزار SPSS و SAS انجام شد و میانگین های تیمارهای معنی دار شده با روش آزمون چند دامنه ای دانکن مقایسه شدند.

در کلیه تیمارها، میزان رطوبت حجمی خاک قبل از آبیاری به وسیله دستگاه رطوبت سنج تراپم (Trime) ساخت شرکت ایمکو (IMKO) آلمان در زمان های مختلف اندازه گیری گردید. همزمان، دمای پوشش سبز گیاه به وسیله دماسنج مادون قرمز دستی، دمای هوا به وسیله دماسنج لحظه ای هوا و رطوبت نسبی هوا نیز با دستگاه رطوبت سنج هوا اندازه گیری گردید. میزان رطوبت بحرانی خاک بر اساس توصیه های فائو برای انگور و رطوبت سهل الوصول خاک

سایر صفات اختلاف معنی دار بین تیمارهای آزمایشی مشاهده نگردید. مقایسه میانگین داده ها در سطح احتمال ۵٪ (جدول ۳) نشان داد که بیشترین مقدار مواد جامد محلول میوه به تیمارهای ۱۰۰٪ نیاز آبی و ۶۰٪ نیاز آبی تعلق داشت و این دو تیمار در یک گروه قرار گرفتند و سایر تیمارها نیز با قرار گرفتن در یک گروه در رده دوم قرار گرفتند. نتایج سال اول این تحقیق نشان داد که مقدار آب مصرفی تا ۶۰٪ نیاز آبی برآورد شده انگور برای این منطقه و بر اساس روش پنمن مانیت، بر عملکرد و سایر صفات کمی و کیفی انگور یاقوتی (به جز درصد مواد جامد محلول میوه) تأثیر ندارد.

درصد برآورد گردید (جدول ۱). میانگین بارندگی سالیانه منطقه بر اساس داده های ایستگاه هواشناسی سینوپتیک فیروکارزین حدود ۲۳۹ میلی متر بود. جمع مقدار بارندگی موثر در سال اول و دوم اجرای پروژه بترتیب ۲۴۲/۶ و ۲۳۵/۶ میلی متر بود. جدول ۲ نتایج تجزیه واریانس داده ها و جدول ۳ مقایسه میانگین تیمارهای آزمایش در سال اول را نشان می دهد. نتایج تجزیه واریانس داده ها (جدول ۲) نشان می دهد که بین تکرارهای آزمایشی در سال اول اختلاف معنی دار وجود نداشت و در تیمارهای آزمایشی نیز فقط در مورد صفت درصد مواد جامد محلول میوه (TSS) بین تیمارهای آزمایشی اختلاف معنی دار در سطح احتمال ۱٪ مشاهده شد و در مورد

جدول (۱): مقادیر آب مصرفی، کاهش مصرف آب و بهره وری مصرف آب در سال اول

تیمار های آبیاری	آب مصرفی (متر مکعب در هکتار)	آب مصرفی کل (متر مکعب در هکتار)	کاهش مصرف آب آبیاری نسبت به شاهد (%)	کاهش مصرف آب کل نسبت به شاهد (%)	بهره وری مصرف آب آبیاری (کیلوگرم بر متر مکعب)	بهره وری مصرف آب کل (کیلوگرم بر متر مکعب)
شاهد (باغدار)	۸۱۹۵	۱۰۶۲۱	۰	۰	۰/۸۰	۰/۶۲
۱۲۰٪ مورد نیاز	۷۵۷۳	۹۹۹۹	۸	۶	۱/۱۱	۰/۸۴
۱۰۰٪ مورد نیاز	۶۳۱۱	۸۷۳۷	۲۳	۱۸	۱/۱۶	۰/۸۳
۸۰٪ مورد نیاز	۵۰۵۰	۷۴۷۶	۳۸	۳۰	۱/۵۸	۱/۰۷
۶۰٪ مورد نیاز	۳۷۸۷	۶۲۱۳	۵۴	۴۲	۲/۲۳	۱/۳۶

جدول (۲): تجزیه واریانس داده های آزمایشی

منابع تغییر	درجه آزادی	میانگین مربعات						
		عملکرد (کیلوگرم)	طول حبه (میلی متر)	تعداد خوشه	عرض حبه (میلی متر)	وزن حبه (گرم)	اسید میوه (میلی گرم/لیتر)	TSS% pH آب میوه
تکرار	۳	۹/۹۹۷ ^{ns}	۰/۱۸۰ ^{ns}	۴۳/۶۵۰ [*]	۰/۶۱۲ ^{ns}	۰/۰۲۴ ^{ns}	۰/۵۴۵ ^{ns}	۰/۳۳۷ ^{ns}
تیمارهای آزمایشی	۴	۳/۷۲۷ ^{ns}	۰/۶۰۷ ^{ns}	۰/۸۲۵ ^{ns}	۰/۴۲۸ ^{ns}	۰/۰۳۵ ^{ns}	۰/۶۶۷ ^{ns}	۰/۷۰۳ ^{ns}
خطای آزمایش	۱۲	۱۹/۱۷۵	۴/۹۶۵	۱۰/۳۵۸	۲/۰۴۸	۰/۰۶۱	۳/۴۱۷	۱/۲۹۷
کل	۱۹	۳۲/۸۸۹	۵/۷۵۲	۴۳/۶۶۱	۳/۰۸۸	۰/۱۲۰	۴/۶۲۹	۲/۳۳۷
ضریب تغییرات (C.V.)		٪۲۷/۱۹	٪۵/۳۵	٪۱۶/۲۱	٪۳/۸۵	٪۷/۹۲	٪۱۳/۵۳	٪۷/۹۲

** و ns: به ترتیب معنی دار در سطح احتمال ۱٪ و معنی دار نبودن * and ns; Significant at 1% probability level and nonsignificant

جدول (۳): مقایسه میانگین تیمارهای آزمایشی

pH	TSS%	اسید میوه (میلی گرم/لیتر)	وزن حبه (گرم)	عرض حبه (میلی متر)	طول حبه (میلی متر)	تعداد خوشه	عملکرد (کیلوگرم)	تیمار های آبیاری
۴/۰۱۷ ^{ns}	۱۸/۴۲ ^b	۴/۱۷۵ ^{ns}	۰/۹۲۰ ^{ns}	۱۰/۵۵ ^{ns}	۱۱/۸۰ ^{ns}	۱۹/۷۵ ^{ns}	۳/۹۴۷ ^{ns}	شاهد (باغدار)
۴/۱۱۳ ^{ns}	۱۹/۲۰ ^a	۳/۹۵۰ ^{ns}	۰/۹۵۰ ^{ns}	۱۰/۷۵ ^{ns}	۱۲/۲۷ ^{ns}	۲۰/۰۰ ^{ns}	۵/۰۶۰ ^{ns}	۱۲٪ مورد نیاز
۳/۹۴۳ ^{ns}	۲۲/۶۷ ^b	۳/۹۲۵ ^{ns}	۰/۹۲۰ ^{ns}	۱۰/۶۰ ^{ns}	۱۲/۱۰ ^{ns}	۱۹/۲۵ ^{ns}	۴/۳۷۵ ^{ns}	۱۰٪ مورد نیاز
۴/۴۸۵ ^{ns}	۱۸/۹۵ ^b	۳/۶۲۵ ^{ns}	۰/۸۵۰ ^{ns}	۱۰/۹۰ ^{ns}	۱۲/۰۷ ^{ns}	۲۰/۵۰ ^{ns}	۴/۷۹۳ ^{ns}	۸۰٪ مورد نیاز
۴/۱۸۸ ^{ns}	۲۲/۲۰ ^a	۴/۰۵۰ ^{ns}	۰/۸۵۰ ^{ns}	۱۰/۹۰ ^{ns}	۱۱/۸۰ ^{ns}	۱۹/۷۵ ^{ns}	۵/۰۶۸ ^{ns}	۶۰٪ مورد نیاز

پروژه (جدول ۵)، نشان داد که تفاوت بین تکرارهای آزمایشی برای عملکرد در سطح احتمال ۱٪ و برای صفات تعداد خوشه و طول حبه در سطح احتمال ۵٪ معنی دار بود و برای سایر صفات اختلاف معنی دار وجود نداشت. در مورد هیچکدام از صفات اختلاف معنی دار بین تیمارهای آزمایشی مشاهده نشد. مقایسه میانگین صفات مورد بررسی (جدول ۶) نشان داد که صفات کمی درخت های مورد آزمایش تحت تأثیر تیمارهای آبیاری قرار نگرفت. این موضوع نشان می دهد که اگر آبیاری به مقدار ۶۰ درصد نیاز آبی برآورد شده از روش پنمن مانیتیت انجام شود صفات کمی محصول تغییر معنی داری نخواهند داشت.

جدول ۴ مقادیر آب مصرفی، کاهش مصرف آب و بهره وری مصرف آب در سال دوم تحقیق را نشان می دهد. این جدول نشان می دهد که با اعمال مقادیر مختلف آب ۶۰، ۸۰، ۱۰۰ و ۱۲۰ درصد نیاز آبی به روش پنمن مانیتیت، بترتیب ۱۷، ۳۱، ۴۵ و ۵۹ درصد درمیزان مصرف آب آبیاری نسبت به تیمار تحت مدیریت باغدار کاهش ایجاد شد. میزان بهره وری مصرف آب در تیمارهای آزمایشی نیز بترتیب ۱/۰۸، ۱/۳۴، ۱/۴۶ و ۲/۰۱ کیلوگرم بر متر مکعب گردید که نسبت به عدد ۰/۸۵ به دست آمده از تیمار شاهد که تحت مدیریت باغدار بوده است، خیلی بیشتر است. نتایج تجزیه واریانس داده ها در سال دوم اجرای

جدول (۴): مقادیر آب مصرفی، کاهش مصرف آب و بهره وری مصرف آب در سال دوم

تیمار های آبیاری	آب مصرفی آبیاری (مترمکعب در هکتار)	آب مصرفی کل (مترمکعب در هکتار)	کاهش مصرف آب آبیاری (نسبت به شاهد (%))	کاهش مصرف آب کل (نسبت به شاهد (%))	بهره وری مصرف آب آبیاری (کیلوگرم بر متر مکعب)	بهره وری مصرف آب کل (کیلوگرم بر متر مکعب)
شاهد (باغدار)	۹۱۲۶	۱۱۴۸۲	۰	۰	۰/۸۵	۰/۶۸
۱۲٪ مورد نیاز	۷۵۷۳	۹۹۲۹	۱۷	۱۴	۱/۰۸	۰/۸۲
۱۰٪ مورد نیاز	۶۳۱۱	۸۶۶۷	۳۱	۲۵	۱/۳۴	۰/۹۸
۸۰٪ مورد نیاز	۵۰۵۰	۷۴۰۶	۴۵	۳۶	۱/۴۶	۰/۹۹
۶۰٪ مورد نیاز	۳۷۸۷	۶۱۴۳	۵۹	۴۷	۲/۰۱	۱/۲۴

جدول (۵): تجزیه واریانس داده های آزمایشی در سال دوم

منابع تغییر	درجه آزادی	میانگین مربعات					
		عملکرد (کیلوگرم)	تعداد خوشه	طول حبه (میلی متر)	عرض حبه (میلی متر)	وزن حبه (گرم)	TSS% اسید قابل تیتراسیون
تکرار	۳	۳/۹۵۰ ^{**}	۴۳/۶۵۰ [*]	۰/۰۰۶ [*]	۰/۰۰۴ ^{ns}	۰/۰۰۴ ^{ns}	۰/۵۸۷ ^{ns}
تیمارهای آزمایشی	۴	۰/۲۸۸ ^{ns}	۰/۸۲۵ ^{ns}	۰/۰۰۳ ^{ns}	۰/۰۰۷ ^{ns}	۰/۰۰۶ ^{ns}	۰/۳۰۲ ^{ns}
خطای آزمایش	۱۲	۰/۵۸۲	۱۰/۳۵۸	۰/۰۰۲	۰/۰۰۴	۰/۰۲۳	۰/۲۳۳ ^{ns}
کل	۱۹	۴/۸۲	۵۴/۸۳۳	۰/۰۱۱	۰/۰۱۵	۰/۰۳۳	۱/۱۲۲
ضریب تغییرات (C.V.)		٪۱۶/۱۵	٪۱۶/۲۱	٪۳/۲۸	٪۵/۹۷	٪۶/۴۹	٪۱۱/۵۶

** و ns: به ترتیب معنی دار در سطح احتمال ۱٪ و معنی دار نبودن and ns; Significant at 1% probability level and nonsignificant

جدول (۶): مقایسه میانگین تیمارهای آزمایشی در سال دوم

تیمار های آبیاری	عملکرد (کیلوگرم)	طول حبه (میلی متر)	عرض حبه (میلی متر)	وزن حبه (گرم)	تعداد خوشه	TSS%	اسید قابل تیتراسیون	pH آب میوه
شاهد (باغدار)	۴/۶۵۵ ^{ns}	۱۰/۵۵ ^{ns}	۱۰/۵۰ ^{ns}	۱/۰۶ ^{ns}	۲۰ ^{ns}	۲۱/۱۳ ^{ns}	۴/۳۰۵ ^{ns}	۳/۹۷۵ ^{ns}
۱۲۰٪ مورد نیاز	۴/۹۰۰ ^{ns}	۹/۹۸ ^{ns}	۱۰/۰۰ ^{ns}	۰/۹۸ ^{ns}	۲۰ ^{ns}	۲۰/۸۸ ^{ns}	۳/۸۷۵ ^{ns}	۴/۰۹۰ ^{ns}
۱۰۰٪ مورد نیاز	۵/۰۸۲ ^{ns}	۱۰/۶۵ ^{ns}	۱۱/۰۰ ^{ns}	۱/۰۷ ^{ns}	۱۹ ^{ns}	۱۹/۷۵ ^{ns}	۳/۸۷۵ ^{ns}	۳/۹۲۵ ^{ns}
۸۰٪ مورد نیاز	۴/۴۱۲ ^{ns}	۱۰/۲۳ ^{ns}	۱۱/۰۰ ^{ns}	۱/۰۲ ^{ns}	۲۱ ^{ns}	۱۹/۵۰ ^{ns}	۳/۶۷۵ ^{ns}	۴/۵۹۵ ^{ns}
۶۰٪ مورد نیاز	۴/۵۶۰ ^{ns}	۹/۸۳ ^{ns}	۱۰/۵۰ ^{ns}	۰/۹۸ ^{ns}	۲۰ ^{ns}	۲۰/۱۳ ^{ns}	۴/۰۲۵ ^{ns}	۴/۲۵۰ ^{ns}

** و ns: به ترتیب معنی دار در سطح احتمال ۱٪ و معنی دار نبودن and ns; Significant at 1% probability level and nonsignificant

سطح احتمال ۵٪ معنی دار بود و بر سایر صفات اثری نداشت. جدول ۸ نشان می دهد که میانگین صفات مورد بررسی در دو سال نیز تفاوت معنی داری را نشان نمی دهند.

نتایج تجزیه واریانس مرکب داده ها (جدول ۷) نشان داد که اثر سال بر صفات عملکرد و اسید قابل تیتراسیون میوه در سطح احتمال ۱٪ و بر صفات طول حبه، وزن حبه، تعداد خوشه، و pH آب میوه در

جدول (۷): تجزیه واریانس مرکب داده های آزمایشی

میانگین مربعات								درجه آزادی	منابع تغییر
pH آب میوه	اسید قابل تیتراسیون	تعداد خوشه	TSS%	وزن حبه	عرض حبه	طول حبه	عملکرد		
۰/۰۰۸ [*]	۰/۰۰۱ ^{**}	۰/۶۲۵ [*]	۰/۰۰۲ ^{ns}	۰/۱۴۵ [*]	۰/۱۹۶ ^{ns}	۱/۸۴۹ [*]	۰/۰۵۴ ^{**}	۱	سال
۰/۳۴۷ ^{ns}	۰/۲۴۲ ^{ns}	۳۰/۵۲۵	۳/۹۴۳	۰/۰۰۶	۰/۳۰۲	۰/۳۲۲	۳/۶۳۹	۶	خطای آزمایش
۰/۴۷۳ ^{ns}	۰/۳۷۱ ^{ns}	۱/۷۷۵ ^{ns}	۶/۱۵۰ ^{ns}	۰/۰۰۹ ^{ns}	۰/۴۰۹ ^{ns}	۰/۱۴۳ ^{ns}	۰/۵۱۹ ^{ns}	۴	تیمارهای آزمایشی
۰/۰۱۷ ^{ns}	۰/۰۱۴ [*]	۱/۲۵۰ ^{ns}	۱۱/۶۲۹ ^{**}	۰/۰۰۶ ^{ns}	۰/۳۹۸ ^{ns}	۰/۳۰۸ ^{ns}	۰/۷۱۰ ^{ns}	۴	اثر متقابل سال × تیمار
۰/۱۶۹	۰/۲۳۸	۸/۳۷۹	۲/۳۷۰	۰/۰۱۴	۰/۲۸۵	۰/۲۹۰	۱/۰۹۰	۲۴	خطای آزمایش
۱/۰۱۴	۰/۸۶۶	۴۲/۵۵۴	۲۴/۰۹۰	۰/۱۸۰	۱/۵۹۰	۲/۹۱۲	۶/۰۱۲	۳۹	کل
								ضریب تغییرات (C.V.)	
٪۹/۸۹	٪۱۲/۳۶	٪۱۴/۴۹	٪۷/۵۹	٪۱۲/۳۳	٪۵/۰۱	٪۴/۴۰	٪۲۲/۲۸		

** و ns: به ترتیب معنی دار در سطح احتمال ۱٪ و معنی دار نبودن and ns; Significant at 1% probability level and nonsignificant

جدول (۸): مقایسه میانگین تیمارها در طی دو سال آزمایش

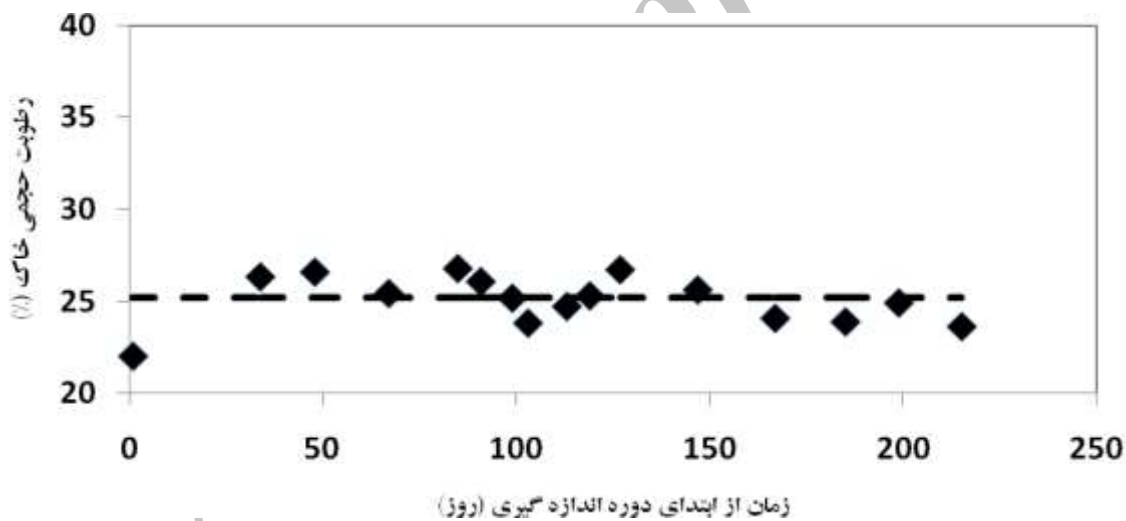
تیمار های آبیاری	عملکرد (کیلوگرم)	طول حبه (میلی متر)	عرض حبه (میلی متر)	وزن حبه (گرم)	TSS%	تعداد خوشه	اسید قابل تیتراسیون	pH
شاهد (باغدار)	۴/۳۰۱ ^{ns}	۱۲/۱۵ ^{ns}	۱۰/۵۲ ^{ns}	۰/۹۹۰ ^{ns}	۱۹/۷۷ ^{ns}	۱۹/۸۸ ^{ns}	۴/۲۴۰ ^{ns}	۳/۹۹۶ ^{ns}
۱۲۰٪ مورد نیاز	۴/۹۸۰ ^{ns}	۱۲/۳۹ ^{ns}	۱۰/۳۸ ^{ns}	۰/۹۶۵ ^{ns}	۲۰/۰۴ ^{ns}	۲۰/۰۰ ^{ns}	۳/۹۱۲ ^{ns}	۴/۱۰۱ ^{ns}
۱۰۰٪ مورد نیاز	۴/۷۲۹ ^{ns}	۱۲/۰۵ ^{ns}	۱۰/۸۰ ^{ns}	۰/۹۹۵ ^{ns}	۲۱/۲۱ ^{ns}	۱۹/۱۲ ^{ns}	۳/۹۰۰ ^{ns}	۳/۹۳۴ ^{ns}
۸۰٪ مورد نیاز	۴/۶۰۲ ^{ns}	۱۲/۲۹ ^{ns}	۱۰/۹۵ ^{ns}	۰/۹۳۵ ^{ns}	۱۹/۲۳ ^{ns}	۲۰/۷۵ ^{ns}	۳/۶۵۰ ^{ns}	۴/۵۴۰ ^{ns}
۶۰٪ مورد نیاز	۴/۸۱۴ ^{ns}	۱۲/۳۰ ^{ns}	۱۰/۷۰ ^{ns}	۰/۹۱۵ ^{ns}	۲۱/۱۶ ^{ns}	۱۹/۸۸ ^{ns}	۴/۰۳۷ ^{ns}	۴/۲۱۸ ^{ns}

دقیق تر تنش وارده به تیمارهای مختلف اندازه گیری و بررسی گردید. شکل های ۱ تا ۶ مقایسه میزان رطوبت خاک قبل از آبیاری با خط رطوبت بحرانی

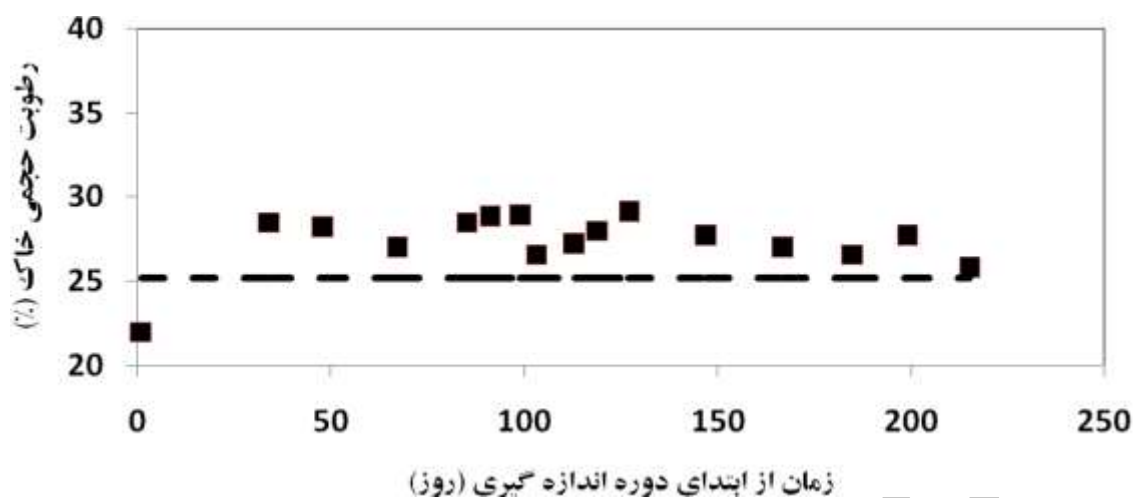
در این تحقیق علاوه بر بررسی میزان آب مصرفی و خصوصیات کمی و کیفی عملکرد، رطوبت خاک قبل از آبیاری و دمای پوشش سبز گیاه نیز با هدف بررسی

۷ تا ۱۲، مقایسه تفاوت دمای پوشش گیاه و دمای هوا با مقدار بحرانی آن را برای تیمارهای ۶۰٪ نیاز آبی، ۸۰٪ نیاز آبی و تیمار شاهد نشان می دهد. شکل های ۷ تا ۱۲ نشان می دهد که تفاوت دمای پوشش گیاه و دمای هوا در بیشتر تیمارها و در دو سال آزمایش در حدود خط تفاوت دمای بحرانی یا پایین تر از آن می باشد. لیکن در تیمار ۶۰٪ نیاز آبی، تفاوت دماها، کمی بالاتر از خط بحرانی قرار گرفته است و این مقدار آبیاری شروع تنش آبی در گیاه می باشد. جدول ۹ مقادیر تفاوت رطوبت خاک با رطوبت بحرانی در تیمارهای مختلف، و همچنین تفاوت اختلاف دمای برگ و هوا با مقدار بحرانی آن را نشان می دهد. اعداد این جدول نیز نتیجه فوق که تیمار ۱ (تیمار ۶۰٪ نیاز آبی) زمان شروع تنش در گیاه می باشد را تایید می نماید.

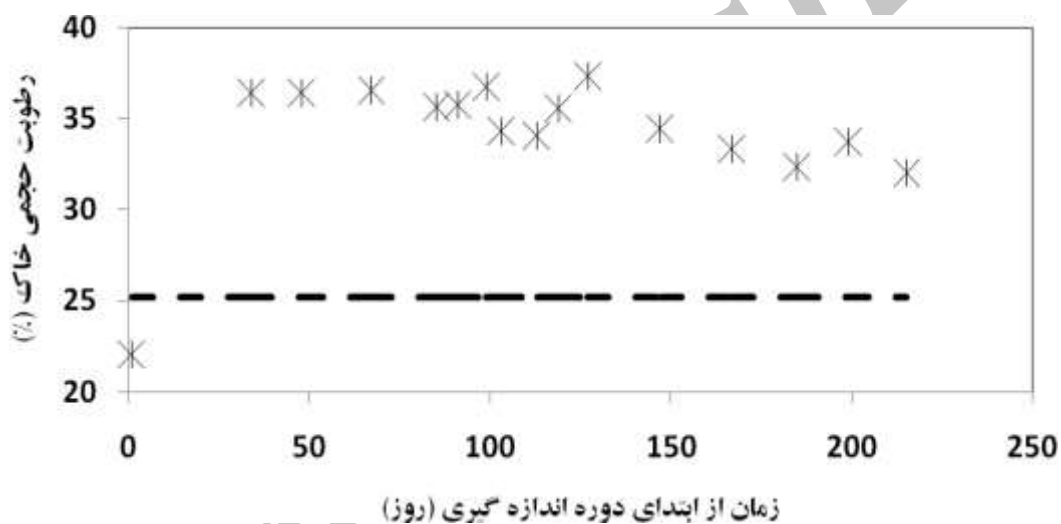
خاک را در تیمارهای ۶۰٪، ۸۰٪ و تیمار شاهد، در سال اول و دوم اجرای پروژه نشان می دهد. برای رعایت اختصار، مقایسه مربوط به تیمارهای ۱۰۰٪ و ۱۲۰٪ نیاز آبی آورده نشده است. لیکن رطوبت خاک در این تیمارها بیشتر از تیمارهای ۶۰ و ۸۰ درصد می باشد. بررسی شکل های ۱ تا ۶ نشان می دهد که بجز تیمار ۶۰٪ نیاز آبی، در سایر تیمارها، رطوبت خاک قبل از آبیاری در دو سال آزمایش بیشتر از حد بحرانی بوده و به همین دلیل تیمارها دچار تنش آبی نشده اند. در تیمار ۶۰٪ نیز رطوبت خاک قبل از آبیاری تقریباً در حد رطوبت بحرانی بوده و به همین دلیل در این تیمار نیز تنش آبی مشاهده نگردیده است. بنابراین قاعدتاً با کاهش آبیاری به مقداری کمتر از ۶۰٪ نیاز آبی، رطوبت خاک به کمتر از حد بحرانی خواهد رسید و گیاه دچار تنش خواهد شد. شکل های

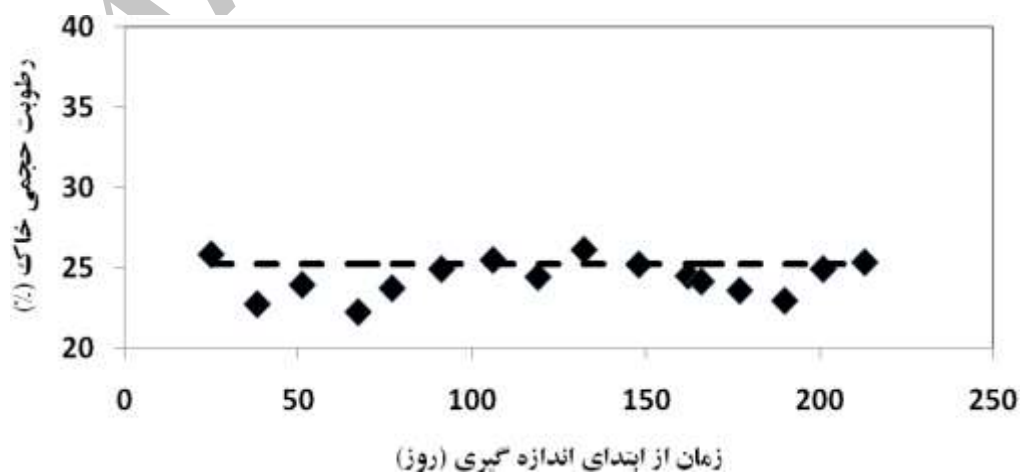
شکل (۱): مقایسه رطوبت خاک قبل از آبیاری در تیمار آبیاری ۶۰٪ در سال اول با خط رطوبت بحرانی

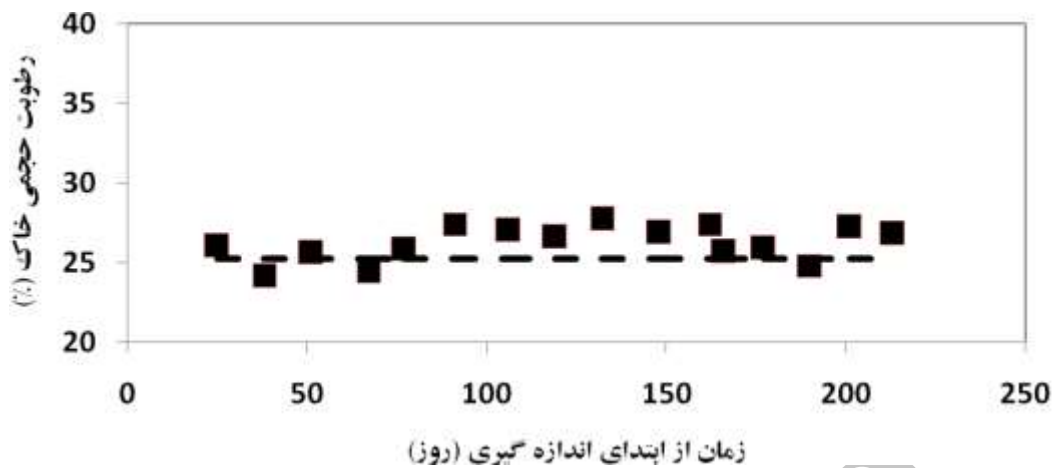
شکل (۲): مقایسه رطوبت خاک قبل از آبیاری در تیمار آبیاری ۸۰٪ در سال اول با خط رطوبت بحرانی

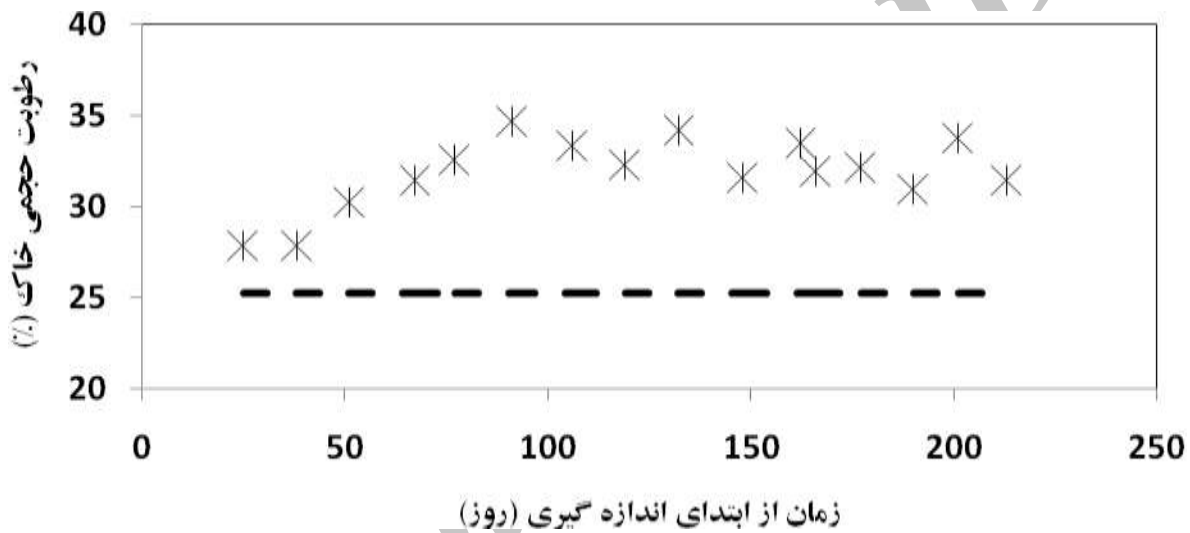
شکل (۳): مقایسه رطوبت خاک قبل از آبیاری در تیمار شاهد در سال اول با خط رطوبت بحرانی

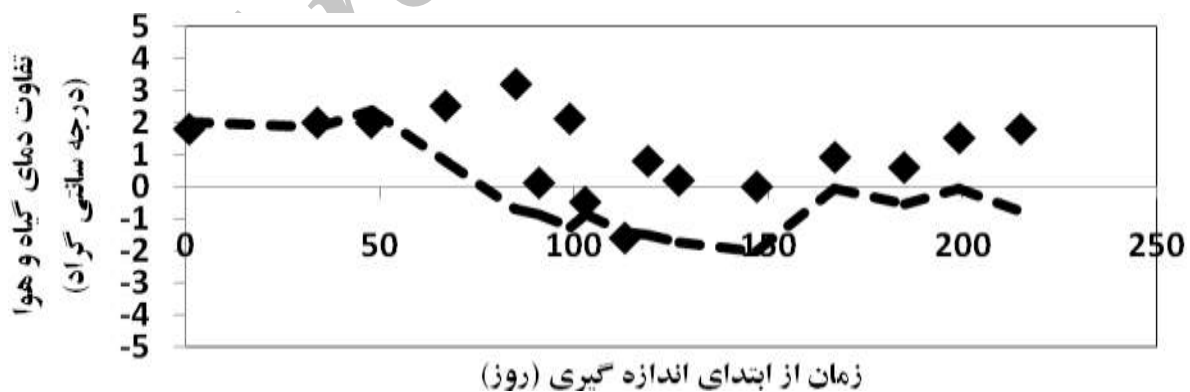
شکل (۴): مقایسه رطوبت خاک قبل از آبیاری در تیمار آبیاری ۶۰٪ در سال دوم با خط رطوبت بحرانی

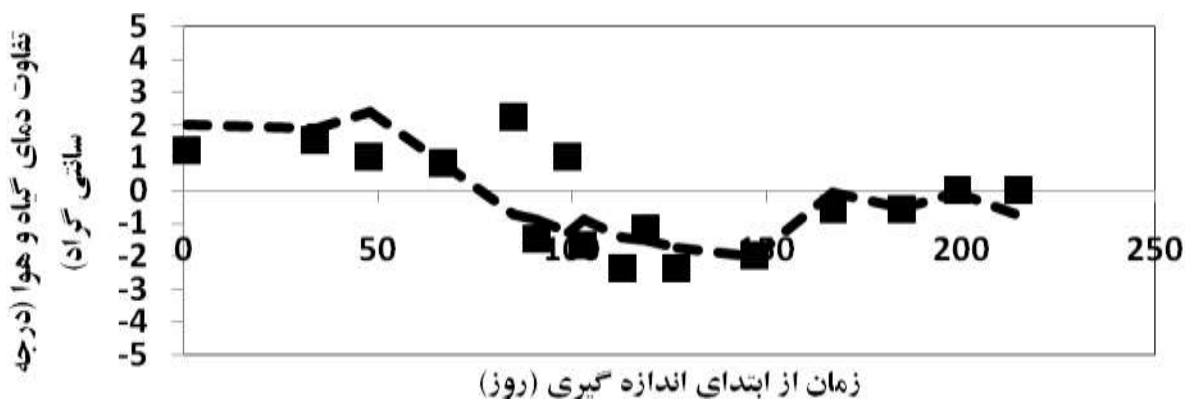
شکل (۵): مقایسه رطوبت خاک قبل از آبیاری در تیمار آبیاری ۸۰٪ در سال دوم با خط رطوبت بحرانی

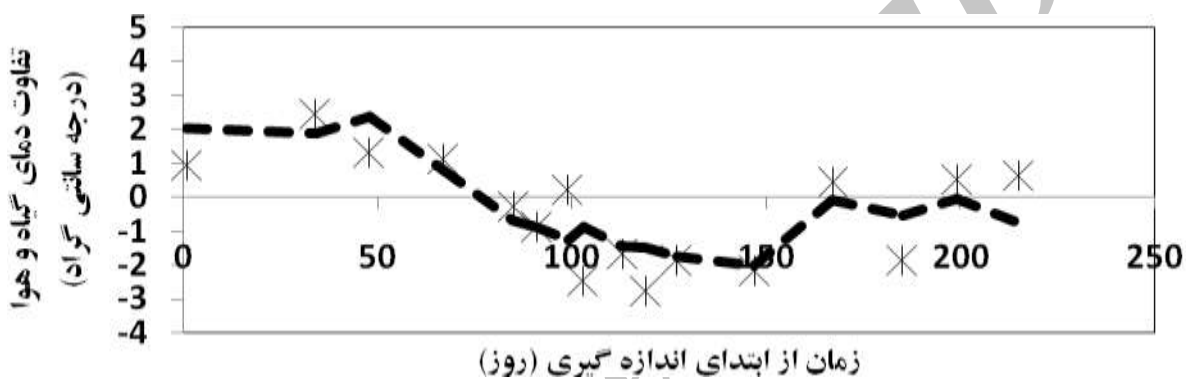
شکل (۶): مقایسه رطوبت خاک قبل از آبیاری در تیمار شاهد در سال دوم با خط رطوبت بحرانی

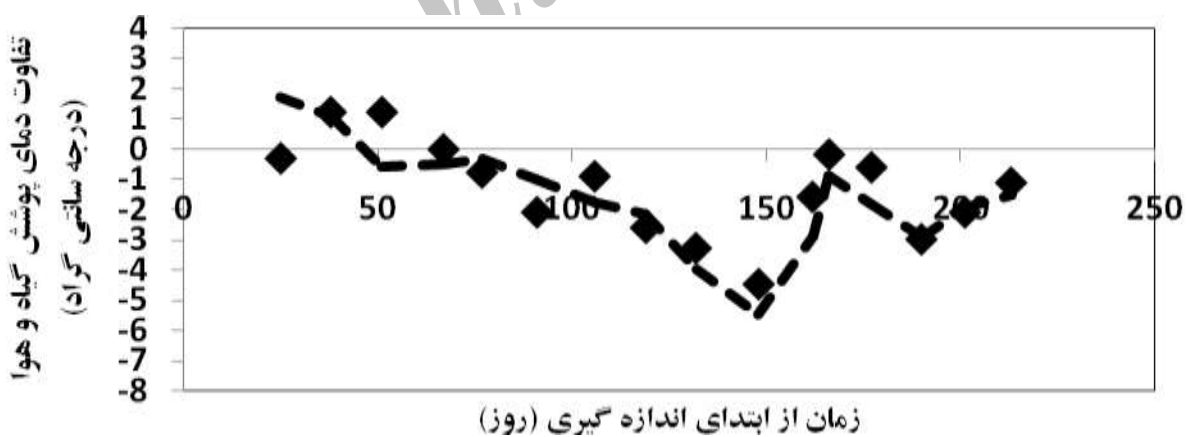
شکل (۷): مقایسه تفاوت دمای گیاه و دمای هوا در تیمار آبیاری ۶۰٪ در سال اول با خط مقدار بحرانی

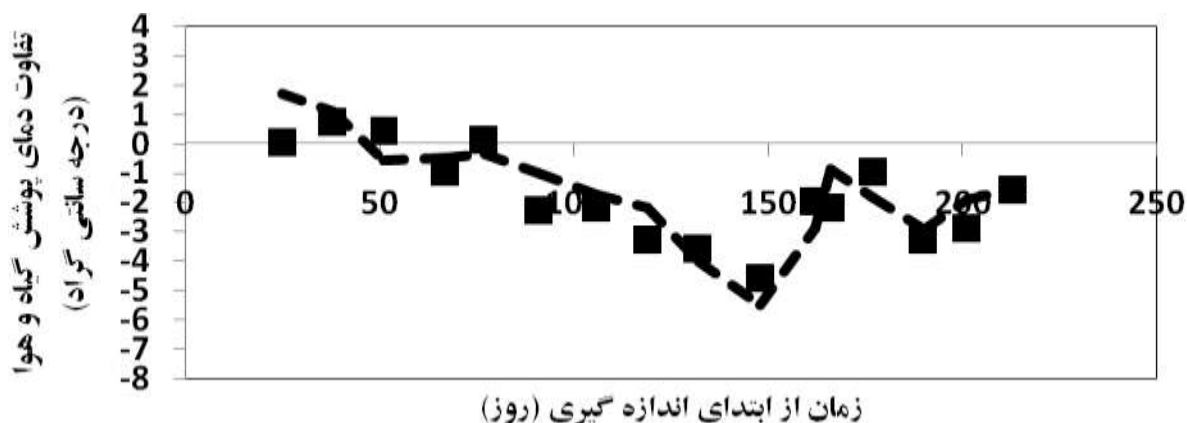
شکل (۸): مقایسه تفاوت دمای گیاه و دمای هوا در تیمار آبیاری ۸۰٪ در سال اول با خط مقدار بحرانی

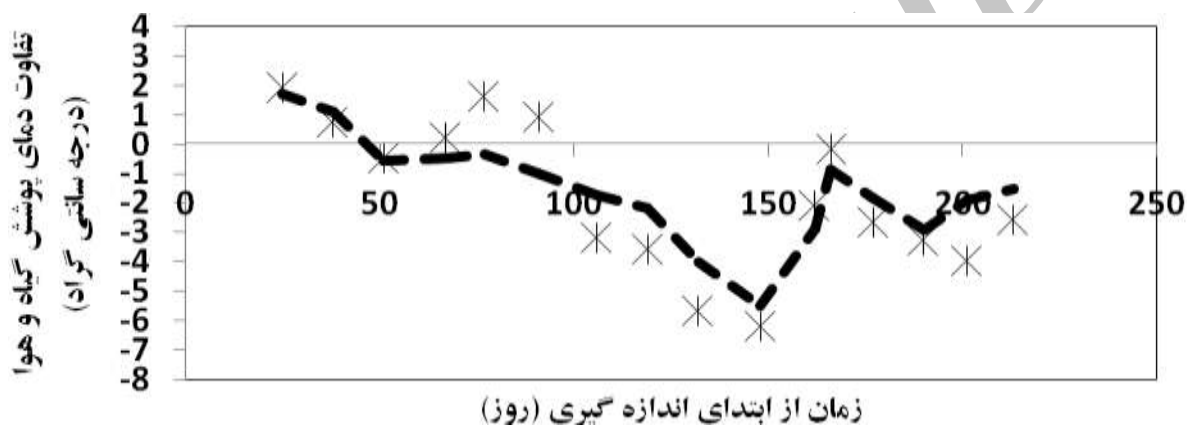
شکل (۹): مقایسه تفاوت دمای گیاه و دمای هوا در تیمار شاهد در سال اول با خط مقدار بحرانی

شکل (۱۰): مقایسه تفاوت دمای گیاه و دمای هوا در تیمار آبیاری ۶۰٪ در سال دوم با خط مقدار بحرانی

شکل (۱۱): مقایسه تفاوت دمای گیاه و دمای هوا در تیمار آبیاری ۸۰٪ در سال دوم با خط مقدار بحرانی

شکل (۱۲): مقایسه تفاوت دمای گیاه و دمای هوا در تیمار شاهد در سال دوم با خط مقدار بحرانی

جدول (۹): تفاوت مقادیر رطوبت خاک و تفاوت دمای برگ و هوا در تیمارها و سال های مختلف

تیمارها	رطوبت سال اول (%)	رطوبت سال دوم (%)	دمای سال اول (درجه)	دمای سال دوم (درجه)
۱	-۰/۱۴	-۰/۸۴	۱/۳۹	۰/۲۷
۲	۲/۱۵	۱/۰۱	۰/۰۱	-۰/۲۴
۳	۴/۳۳	۳/۰۱	-۰/۱۸	-۰/۵۹
۴	۶/۶۹	۴/۸۱	-۰/۵۸	-۰/۹۱
۵	۸/۹۳	۶/۶۰	-۰/۱۳	-۰/۲۴

و سایر صفات کمی و کیفی انگور یاقوتی تأثیر منفی نداشته است. بررسی های انجام شده در سال دوم آزمایش مکمل نتایج سال اول بود و نتایج کلی به دست آمده در سال اول را تأیید نمود. بررسی رطوبت

نتیجه گیری

نتایج سال اول این تحقیق نشان داد که مقدار آب آبیاری انگور یاقوتی تا ۶۰٪ نیاز آبی برآورد شده به روش پنمن مانیتیت در منطقه مورد بررسی، بر عملکرد

آبیاری نمود بدون آنکه گیاه دچار تنش آبی یا کاهش محصول گردد.

تقدیر و تشکر

نویسندگان از مساعدت های سازمان جهاد کشاورزی استان فارس، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان فارس، موسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی و موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر تشکر و قدردانی می نمایند

خاک و دمای پوشش سبز گیاه قبل از آبیاری و مقایسه این مقادیر با حدود بحرانی آن نیز نشان داد که هیچکدام از تیمارهای آزمایش دچار تنش آبی نگردیده، لیکن تیمار ۶۰٪ نیاز آبی، حدوداً نقطه آغاز تنش آبی در گیاه می باشد. این نتیجه ممکن است به دلیل کوتاه بودن فاصله زمانی بین اتمام بارندگی ها تا رسیدن محصول (زودرس بودن انگور یاقوتی) و در نتیجه مناسب نبودن روش پنمن مانیتث برای برآورد نیاز آبی انگور یاقوتی باشد. به هرجهت نتایج نشان داد که در منطقه قیروکارزین که نماینده منطقه نیمه گرم استان فارس می باشد، می توان با حدود ۳۸۰۰ مترمکعب آب آبیاری درهکتار، باغات انگور یاقوتی را

منابع

- بصیری، ع، ابوطالبی، ع. کرمی، م. ج.، محمدی، ع. ۱۳۹۱. بررسی روند تغییرات عناصر غذایی انگور یاقوتی. پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد جهرم. ۱۰۶ صفحه.
- حیدری، م. ع، ابوطالبی، ع. کرمی، م. ج.، محمدی، ع. ۱۳۹۰. بررسی اثرات حلقه برداری، جیبرلین، تنک خوشه و تنک حبه بر اندازه و کیفیت انگور یاقوتی. مجله به زراعی نهال و بذر، جلد ۲-۲۷.
- رحیمی، س. ابوطالبی، ع. کرمی، م. ج.، اجرایی، ع. ۱۳۹۱. بررسی اثرات مقادیر و روش های مختلف مصرف کود اوره بر صفات کمی و کیفی انگور یاقوتی. پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد جهرم. ۷۵ صفحه.
- Cifre, J., J. Bota, J. M. Escalona, H. Medrano and J. Flexas. 2005. Physiological tools for irrigation scheduling in grapevine (*Vitis vinifera* L.), An open gate to improve water-use efficiency. *Agriculture, Ecosystems and Environment*, 106, 159-170.
- García, J. G., A. Martínez-Cutillas, P. Romero. 2012. Financial analysis of wine grape production using regulated deficit irrigation and partial-root zone drying strategies, *Irrigation Science*, 30, 3, 179-188.
- Idso, S. B. 1982. Non-water-stressed baselines: a key to measuring and interpreting plant water stress. *Agricultural Meteorology*, 27, 59-70.
- Intrigliolo, D. S., A. N. Lakso and R. M. Piccioni. 2009. Grapevine cv. 'Riesling' water use in the northeastern united states. *Irrigation Science*, 27, 253-262.
- Netzer, Y., C. Yao, M. Shenker, B. Bravdo, and A. Schwartz. 2009. Water use and the development of seasonal crop coefficient for superior seedless grapevines trained to an open-gable trellis system. *Irrigation Science*, 27, 109-120.
- Paranychanakis, N.V., S. Aggelides, A.N. Angelakis. 2004. Influence of rootstock, irrigation level and recycled water on growth and yield of Sultania grapevines. *Agricultural Water Management*, 69, 13-27.
- Rana, G., N. Katerji, M. Introna, and A. Hammami. 2004. Microclimate and plant water relationship of the "overhead" table grape vineyard managed with three different covering techniques. *Scientia Horticulturae*, 102, 105-120.
- Romero, P., and A. Martinez-Cutillas. 2012. The effects of partial root-zone irrigation and regulated deficit irrigation on the vegetative and reproductive development of field-grown Monastrell grapevines, *Irrigation Science*, 30, 5, 377-396.

Williams, L. E., and J. E. Ayars. 2005. Water use of Thompson seedless grapevines as affected by the application of gibberellic acid (GA3) and trunk gridling-practices to increase berry size. *Agricultural and Forest Meteorology*, 129, 85-94.

Williams, L. E., C. J. Phene, D. W. Grimes, and T. J. Trout. 2003. Water use of young Thompson seedless grapevines in California. *Irrigation Science*, 22, 1-9.

Williams, L. E., C. J. Phene, D. W. Grimes, and T. J. Trout. 2003. Water use of mature Thompson seedless grapevines in California. *Irrigation Science*, 22, 11-18.

Archive of SID

Effect of different amounts of irrigation water on the yield of Yaghuti grape

Mohammad Ali Shahrokhnia¹, Mohammad Javad Karami²

Abstract

Yaghuti grape is an important grape variety mostly found in subtropical regions of Iran. Studies have shown that many of Yaghuti grape orchards are over irrigated which in addition to having a negative impact on groundwater resources; also reduce the quantity and/or the quality of the fruit. Up to now, little work has been done to determine water requirement of this variety. To do so, a study was conducted in a Yaghuti grape orchard in Qir-karzin region in Fars Province, Iran for a period of 2 years. Different amounts of irrigation water based on 60, 80, 100 and 120 percent of crop water requirement estimated by the Penman-Montieth method were applied to the experimental treatments in four replications. An irrigation treatment managed by the farmer was also considered as control. Results showed that different amounts of irrigation water given to Yaghuti grape did not affect the quality or quantity of the fruit. Comparison of soil moisture and canopy temperature measured before irrigations with the corresponding critical limits also indicated that none of the treatments had faced water stress. However, the treatment irrigated with 60 percent of crop water requirement was approximately the starting point of water stress. Therefore, it is concluded that the best irrigation amount could be based on 60 percent of crop water requirement estimated by the Penman-Montieth method equivalent to irrigation volume of 3800 cubic meter per hectare.

Keywords: Yaghuti grapes, irrigation, water stress, leaf temperature

¹ Assistant professor, Agricultural Engineering Research Department, Fars Agricultural and Natural Resources Research and Education Center, Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Shiraz, Iran, (mashahrokh@yahoo.com), corresponding author

² Assistant professor, Seed and Plant Improvement Research Department, Fars Agricultural and Natural Resources Research and Education Center, Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Shiraz, Iran, (jkarami299@yahoo.com)